

Sygn. akt XI GC 385/19

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muzyka

Protokolant: Kamila Szczerbińska

***po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2020 roku w Szczecinie na rozprawie***

***sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna w G.***

***przeciwko (...) SE***

***o zapłatę***

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 385/19, dnia 26 marca 2020 r.

## UZASADNIENIE

***(sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym)***

W pozwie z dnia 9 listopada 2018 r. (...) SA zażądała zasądzenia od (...) SE kwoty 1436,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 listopada 2017 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzi należności z tytułu odszkodowania związanego z kosztami najmu pojazdu zastępczego, po nabyciu wierzytelności w drodze cesji.

Sprzeciwem od nakazu zapłaty, pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powodów kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że przyznaje, że ponosi odpowiedzialność co do zasady. Zakwestionowała wysokość szkody i podniosła iż uszkodzony przyczynił się do jej zwiększenia.

W toku spawy podtrzymano stanowiska w sprawie.

***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

W dniu 21 czerwca 2017 r. doszło do zdarzenia w ruchu drogowym, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki N. (...) o nr rej. (...) należący do R. P..

Sprawca szkody posiadał polisę odpowiedzialności cywilnej w (...) SE.

Uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego obejmował 16 dni.

**Bezsporne, a nadto:**

- protokół naprawy pojazdu, k. 16,
- kalkulacja, k. 27-32,
- protokół zdawczo odbiorczy, k. 39.

Wiadomością e-mail z dnia 21 czerwca 2017 r. (...) SE powiadomiła R. P. o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego w jednej ze współpracujących wypożyczalni oraz o wysokości akceptowanej stawki w wysokości 129 zł w przypadku najmu we własnym zakresie.

**Dowód:**

- e-mail z dnia 21 czerwca 2017 r., k. 72,
- informacja o zasadach likwidacji szkód, k. 73-74.

Poszkodowana wynajęła pojazd zastępczy - samochód osobowy marki K. S. o nr rej. (...) od (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. R. P. potrzebowała pojazd zastępczy, albowiem będąc osobą niepełnosprawną wymagała rehabilitacji.

Umowa została zawarta na okres od dnia 11 lipca 2017 r. do dnia 26 lipca 2017 r. Stawka najmu wynosiła 202 zł netto.

**Dowód:**

- umowa najmu, k. 33 – 34.
- oświadczenie, k. 37.

W dniu 11 lipca 2017 r. poszkodowana R. P. przełał wierzytelność z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 21 czerwca 2017 r. w związku z najmem pojazdu zastępczego na rzecz (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

W dniu 18 sierpnia 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 3975,36 zł z tytułu najmu przez okres 16 dni pojazdu zastępczego K. S..

**Dowód.**

- faktura, k. 38.
- umowa cesji, k. 35-36.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wezwała (...) SE do zapłaty należności z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

(...) SE przyznała odszkodowanie w kwocie 2538,72 zł, uwzględniając stawkę najmu 129 zł, 16 dniowy okres najmu pojazdu zastępczego i podatek VAT. Pozwany nie kwestionował okresu najmu pojazdu zastępczego.

**Dowód:**

- pismo z dnia 19.10.2017 r., k. 41.

- pismo z dnia 30.10.2017 r., k. 42-43.

- dowód wypłaty, k. 44.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przelała ww. wierzytelność na rzecz (...) SA na mocy umowy z dnia 28 maja 2018 r. Umowa była odpłatna.

**Dowód:**

- umowa cesji, k. 7-10, aneks, k. 11-17,

Przy 16 dniowym okresie najmu pojazdu odpowiadającego klasie pojazdowi wynajętemu na rynku lokalnym województwa (...) w okresie zaistnienia szkody z uwzględnieniem warunków oferowanych przez wynajmującą spółkę oraz bezgotówkowe rozliczenie kosztów średnia stawka za najem kształtowała się na poziomie 190 zł netto (233,70 zł brutto).

**Dowód:**

- pisemna opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej R. S. (1), k. 84-88.

- ustana opinia uzupełniającego biegłego R. S., k. 204.

**Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Roszczenie względem ubezpieczyciela w przedmiotowym postępowaniu wynika z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, stosownie do którego poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. O zgłoszonym roszczeniu zakład ubezpieczeń powiadamia niezwłocznie ubezpieczonego. Tożsamą normę zawiera art. 822 § 4 kc w zw. z art. 822 § 1 – 3 kc..

W myśl 3 ust 1 w zw. z art. art. 4 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.

Przy czym zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności posiadacza lub kierującego pojazdem. Z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Powyższy obowiązek doprecyzowuje art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który stanowi, że ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Wysokość odszkodowania winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności.

Przepis art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w zdaniu pierwszym stanowi, iż odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Przytoczone przepisy łączą więc odpowiedzialność ubezpieczyciela z obowiązkiem odszkodowania, do którego zobowiązany jest posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym, który to obowiązek wynika z art. 436 kc w zw. z art. 435 par. 1 k.c.

Powód w przedmiotowej sprawie powinien więc wykazać, przesłanki od których zależy odpowiedzialność posiadacza mechanicznego środka komunikacji, tj. 1) fakt posiadania mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody, 2) szkodę oraz 3) związek przyczynowy pomiędzy ruchem mechanicznego środka komunikacji, a powstałą szkodą.

Powód kierując roszczenie w stosunku do ubezpieczyciela, ponadto powinien wykazać, że zakład ubezpieczeń zawarł ze sprawcą szkody umowę ubezpieczenia obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Na gruncie przedmiotowej sprawy pozwany nie kwestionował co do zasady odpowiedzialności ubezpieczającego za szkodę spowodowaną przez sprawcę. Zakład ubezpieczeń zakwestionował wysokość szkody oraz podniósł zarzut przyczynienia się poszkodowanego do zwiększenia szkody, wobec odrzucenia możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego.

Powódka wykazała legitymację poprzez załączenie do pozwu umowy cesji wierzytelności. Z art. 509 par. 1 kc wynika, że co do zasady każda wierzytelność jest zbywalna. Przepisy ustawy nie przewidują zakazu zbywania wierzytelności wobec ubezpieczyciela z tytułu odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody (art. 436 par. 1 kc). Taka umowa znajduje również podstawę w art. 353 (1) kc. Pierwsza umowa cesji miała charakter odpłatny, albowiem przelano na wynajmującego roszczenie o dochodzenie należności z tytułu najmu pojazdu zastępczego, z którego poszkodowany faktycznie korzystał. W drugiej umowie cesji (k. 7) wskazano w § 5 cenę sprzedanych wierzytelności.

Przechodząc do uzasadnienia wysokości należnego powodowi odszkodowania wskazać należy, że zakład ubezpieczeń odpowiada w takim samym zakresie, w jakim odpowiada posiadacz pojazdu (kierujący pojazdem).

Posiadacz pojazdu odpowiada natomiast za szkodę w pełnej wysokości, na podstawie art. 361 § 2 kc. Z powyższego przepisu wynika, że w granicach określonych w § 1, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Należy przyjąć, że szkodą jest uszczerbek majątkowy, czyli zmniejszenie się majątku wskutek określonego zdarzenia, z pominięciem tych zdarzeń, które zależą od woli doznającego uszczerbku.

Przy czym stosownie do art. 363 § 1 zd. 1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W pozwie powód złożył wniosek o powołanie biegłego na okoliczność ustalenia średniej stawki najmu pojazdu wynajętego. Sąd postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i kosztorysowania napraw pojazdów R. S. (1).

Opinię przez tegoż biegłego sporządzoną na piśmie Sąd uznał za miarodajną dla ustalenia wysokości szkody doznanej przez powoda na skutek uszkodzenia samochodu osobowego, o którym mowa w stanie faktycznym sprawy.

Opinia powyższa została sporządzona przez kompetentny podmiot dysponujący odpowiednią wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym, a mianowicie specjalistę w zakresie techniki samochodowej i kosztorysowania napraw pojazdów. Biegły sporządzając opinię oparł się na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego, dokonując jego szczegółowej analizy w kontekście tezy dowodowej wynikającej z postanowienia Sądu o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego i poddając go następnie weryfikacji w oparciu o wskazane w opinii metody badawcze. Opinia biegłego jest jasna i pełna, a wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione, stanowiąc konsekwentne zwięźczenie przedstawionego w opinii procesu rozumowania. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności,

Mieć należy na uwadze, że biegły ustalił, iż średnia cena najmu pojazdu zastępczego wynosiła 190 zł netto (brutto 233,70 zł). Stawki kształtowały się na poziomie 190,65 zł brutto do 270,60 zł brutto. Stawka z faktury VAT (k. 38) mieściła się w tych granicach.

W ocenie Sądu powództwo podlegało jednak oddaleniu, albowiem poszkodowana przyczyniła się do zwiększenia szkody. Wskazać należy, że poszkodowana wynajęła pojazd zastępczy przez 16 dni i ten okres nie był kwestionowany przez ubezpieczyciela. Brak jest dowodów w aktach sprawy na okoliczność z jakiego powodu poszkodowana nie skorzystała z oferty ubezpieczyciela, co obciąża stronę powodową. Istotne jest również, to że propozycja najmu pojazdu zastępczego ze strony ubezpieczyciela została przesłana w dniu 21 czerwca 2017 r. a umowa najmu przez poszkodowaną została zawarta w dniu 11 lipca 2017 r. Poszkodowana miała więc czas na kontakt z ubezpieczycielem celem wynajęcia pojazdu za jego pośrednictwem. W ocenie Sądu postawa poszkodowanej prowadziła do zwiększenia szkody, za którą ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności (art. 354 kpc w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Roszczenie w zakresie kwoty większej niż wypłacona przez ubezpieczyciela poszkodowanej w konwencji nabywcom wierzytelności nie przysługuje.

W konsekwencji powództwo podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I wyroku.

Stan faktyczny Sąd oparł o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie były podważane przez żądane ze stron. Sąd pominął dowód z zeznań świadka, albowiem przeprowadzenie dowodu zmierzało do zwłoki w postępowaniu, skoro Sąd wezwany zwrócił odezwę bez wykonania, z uwagi na nieprawidłowy adres świadka. Wskazać należy, że pełnomocnik pozwanego był wzywany do wskazania prawidłowego adresu zarządzeniem z dnia 19 marca 2019 r, pod rygorem pominięcia dowodu. W odpowiedzi wskazał ponownie adres nieprawidłowy, przez co nie wykonał zarządzenia Sądu, w określonym terminie.

W pkt II wyroku zasądzono na rzecz pozwanej koszty procesu na podstawie art. 98 § kpc. Strona powodowa przegrała sprawę w całości. Na koszty składała się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej w kwocie 287 zł.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 385/19, dnia 26 marca 2020 r.

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Andrzej Muzyka